

VI РУКОВЕТ

Књигу пише Мула-паша,
хај, хај, хај! (припев)
Мула-паша из Видина,
па гу шаље у Неготин,
у Неготин, Ајдук-Вељку.
"Чу ли мене, Ајдук-Вељко,
Да ми дадеш Неготина,
Неготина од Крајина!
Ако ли ми ти не дадеш,
попритегни логорете,
логорете, топовете –
јер ти иде силна војска,
силна војска, до три паше."
Одговара Ајдук-Вељко:
"И ја имам силну војску,
силну војску: три нахије.
Главу дајем, Крај'ну не дајем!"

Расло ми је бадем дрво
танко високо,
под њим седи Ајдук-Вељко
с лепом девојком
Ајдук-Вељко по ордији шеће,
еј, па дозива Чарапића Васу.

Кад Београд Срби узимаше,
еј, Емин-Каду бастисаше,
бастиса је тужну јадну,
Ајдук-Вељко.

Болан ми лежи, море, Кара-Мустафа,
Болан ми лежи, море, хоће да умре,
Бре, ђиди, дели, Кара-Мустафа. (припев)
"Кој' да ти паше, море, та бритка ђорда?"
"Нека гу паше, море, тај Ајдук-Вељко,
јербо је бољи јунак од мене!"
"Кој' да ти љуби, море та верна љуба?"
"Нека гу љуби, море, тај Ајдук-Вељко,
јербо је бољи јунак од мене!"